

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůvek

září 2007

Vážení čtenáři. V tomto předhodovém čísle našeho obecního zpravodaje vám předkládáme obvyklé rubriky. Vy byste se měli zamyslet nad informací, kterou vám dává pan starosta. Každé zvýšení poplatků se v první chvíli zdá nespravedlivé a pro někoho kruté, ale pokud si umíte domyslet a dobře promyslíte situaci obce, tak musíte uznat, že toto opatření je nejlepší a i pro vás občany nejvýhodnější.

Nás jako zpravodaj stále trápí nedostatek spolupracovníků. Je nám (redakční radě) vytýkáno, že to co ve Štengaráčku zveřejňujeme je málo zajímavé a že mnoho informací zase chybí. Snadná pomoc, napište je! Pošlete fotku a k ní několik slov. Velký dluh mají i členové zastupitelstva a vedení obce. Termín uzávěrky každého budoucího čísla je uveden i s e-mailovou adresou. Nako-

nec nejsme ve velkoměstě takže mě i Frantu Valíčka zná každý a může nám svůj příspěvek předat i osobně.

V tomto čísle splácíme dluh, který jsme měli vůči našemu významnému rodáku otci Josefu Stejskalovi. Vodníka z rybníku nám ukradli, ale on se do naší obce vrátil v živé podobě. Máme na to dokonce fotodokumentaci. V tomto čísle chybí tradiční vinařská besídka, protože autor je vzhledem k předčasnému zahájení letošního vinobraní pracovním vyčerpán. Ostatní tradiční rubriky včetně záznamů ze starých kronik jsou zachovány. Stále si uchovávám naději, že v příštím čísle bude daleko víc příspěvků a Štengaráček se bude připravovat mnohem snadněji.

J. Zelinka,
šéfredaktor

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, obvykle Vás v tomto úvodním článku informuji o tom, co se v naší obci děje a jaké akce se provádí nebo připravují. Ani tentokrát neudělám výjimku, ale bohužel Vás musím seznámit i s méně příjemnými záležitostmi. Nejprve tedy co se chystá. V letošním roce nám ještě podle schváleného rozpočtu obce zbývá zpevnit chodníky na místním hřbitově a vybudovat parkoviště u kostela. Průběžně se pracuje na drobnostech, které nestojí moc peněz, ale zpříjemňují nám život. Masivní lavice v parku pod lípou se osvědčily, proto přibude ještě další u dolního obchodu, kde již delší dobu chybí. Začíná se také pracovat na zábradlí v Pekařské ulici a po jeho dokončení bude následovat to samé v ulici Mléčné. Z větších akcí se do budoucna připravuje např. výstavba sběrného dvora pro třídění komunálního odpadu. Jedná se o společný projekt Mikoregionu Hustopečsko, do kterého je zapojeno 11 obcí. Na tento projekt budeme společně žádat o dotace, které by měly být ve výši 70 – 85%. Po jeho realizaci budeme mít v obci plnohodnotný, zabezpečený sběrný dvůr se všemi potřebnými parametry.

A teď ta méně příjemná zpráva. Provoz čistíren odpadních vod (ČOV) nás stojí mnohem více, než se

doposud na stočném vybírá. Cena 6,- Kč za 1m³ byla schválena zastupitelstvem obce již dříve, kdy se vycházelo z nákladů na provoz ČOV ve zkušebním provozu. Normální provoz však ukázal, že náklady za rok 2006 jsou oproti zkušebnímu provozu téměř 3x vyšší! Abychom plně pokryli náklady spojené s provozem, museli bychom zvýšit současný poplatek z 6,- Kč na 16,- Kč za 1m³. Zastupitelstvo obce se předběžně shodlo na zvýšení poplatku na 12,- Kč za 1m³ s tím, že rozdíl mezi vybraným stočným a skutečnými náklady bude dotovat z rozpočtu obce. Definitivně se o výši poplatku za stočné rozhodne na veřejném zasedání ZO, které se bude konat 17.9.2007. V přepočtu dle směrných čísel, to pak bude dělat 552,- Kč na osobu a rok. I při takto vysokém poplatku bude muset obec ještě dotovat provoz ČOV z rozpočtu částkou asi 360 000,- Kč za rok. Vyúčtování příjmů a výdajů za rok 2006 si můžete prohlédnout v samostatném odstavci.

Doufám, že jsem Vám touto zprávou příliš nepokazil předhodovou náladu a těším se na to, že Vám budu moci poskytnout příznivější zprávy z obce.

Antonín Lengál,
starosta obce

Krátké zprávy

Zprávy ze zasedání rady obce

- Rada Obce (RO) udělila souhlas ZŠ Šitbořice s úhradou vyúčtování elektrické energie ve výši 109 907,- Kč.
- RO vyhověla žádosti paní Mikešové o ukončení nájmu obecního bytu k 31.7.2007
- RO projednala žádost paní Vepřekové o koupi pozemku vedle rodinného domu na stavbu garáže a doporučila zastupitelstvu obce žádost schválit na veřejném zasedání.
- RO projednala cenovou nabídku na opravu návesního

rybníka. Celková cena 681 396,- Kč. Pověřila starostu obce podpisem smlouvy.

- RO souhlasila s uhrazením zálohy za el. energii v ZŠ Šitbořice ve výši 100 130,- Kč z rezervního fondu školy.
- RO vyhověla žádosti organizace A-TOM Šitbořice o pronájem místnosti na klubovnu vedle sklenářství ve staré škole, prominutí nájemného a uhrazení energie do konce roku 2007. Na rok 2008 je nutno podat novou žádost s vyhodnocením činnosti.
- RO zamítla žádost o navýšení dotace o 5 000,- Kč (zbývá z první dotace 5 000,- Kč)

- RO souhlasila se zvýšením nájmu na penzionu v Šitbořicích, 1 osoba – 2 000,- Kč; 2 osoby – 2 200,- Kč; 3 osoby – 2 400,- Kč.
- Paní Marie Jelínková (Rovinka 599) se předáním osvědčení stala novou členkou obecního zastupitelstva. V této funkci vystřídala pana RNDr. Petra Koláře.
- RO byla seznámena s výběrovým řízením na hasičské auto. Přihlášily se dvě firmy. Ve výběrovém řízení bylo vybráno auto značky MAN. Současně pověřila starostu obce podepsáním „Rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky“.
- RO schválila příspěvek 1 000,- Kč pro oblastní charitu Hodonín.
- RO souhlasila s ukončením nájmu bytu na ulici Školní p. Radka Bártla. Ukončení k datu 15. 9. 2007.
- RO projednala prodej obecních pozemků v areálu Zemědělského družstva Šitbořice. Jedná se o zastavěné pozemky a ostatní plocha. Rada doporučila zastupitelstvu obce prodej schválit.

*Milan Němeček,
místostarosta*

Vyúčtování příjmů a výdajů ČOV za rok 2006

Příjmy od občanů	524 216,00
Příjmy od organizací	4 500,00
Příjmy celkem	528 716,00
Mzda, soc. a zdrav. pojištění	163 438,34
Materiál	43 416,40
Úrok z půjčky	185 294,00
Vodné	26 529,50
El. energie	604 743,00
Pojištění	8 110,00
Rozbory a revize	38 754,00
Náklady na služby (likvidace kalů, ...)	139 482,60
Opravy, udržování	178 147,90
Poplatek za vypouštění odpad. vod	25 020,00
Výdaje celkem	1 412 935,74
Náklady za rok 2006	1 412 935,74
Stav poplatníků k 1. 1. 2007	1 899
Výše poplatku za osobu a rok	744,04
Při spotřebě 46 m ³ za osobu a rok	16,17 za m ³

Skládky písku v obci

Vážení spoluobčané, žádáme Vás o spolupráci při kontrole vašich skládek písku. Při velkých deštích odtéká písek do kanalizace a dělá velké problémy na čističce odpadních vod. Tím se zvedají náklady na provoz, obsluhu a náhradní díly ČOV. Důsledkem nárůstu nákladů je

pak zvýšení ceny stočného pro naše obyvatele. O ceně stočného píše pan starosta ve svém příspěvku. Je nutno zkontrolovat uložení písku a zabránit mu v možnosti odtékat společně s vodou do kanalizace a tím snížit náklady na provoz čističky.

*Milan Němeček,
místostarosta*

Změna územního plánu

Obec Šitbořice hodlá v brzké době zažádat o další změnu územního plánu. Tento záměr vychází z již aktuálních potřeb, ale obracím se na Vás, na všechny spoluobčany, abyste se rozhlédli po obci a podali jakýkoliv námět k zamýšlené změně. Především zkuste nalézt v obci místa, kde by se daly ještě postavit nějaké rodinné domky, případně garáže. Změna územního plánu je administrativně značně náročný proces, který trvá nejméně jeden rok, pokud jde vše bez problémů. Je zapotřebí však počítat s dobou ještě delší. Obracím se na Vás s touto žádostí, protože i zastupitelstvu, které se touto otázkou zabývá, může něco uniknout a další doplnění po zadání změny již nebude možné. Děkuji Vám za každý námět.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Výzva

Vážení spoluobčané, vyzývám ty, kteří nemají svůj dům označen číslem popisným, aby si splnili svou zákonnou povinnost a označili ho. Doručovatelé se pak, dle sdělení České Pošty, potýkají s velkými problémy. Děkuji za pochopení.

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Sběr nebezpečného odpadu

Ve středu 10.10.2007 od 7.00 do 17.00 hod. a ve čtvrtek 11.10.2007 od 7.00 do 16.00 hod. ve stodole Obecního úřadu proběhne sběr nebezpečného odpadu, a to:

- kovový odpad a obaly znečištěné nebezpečnými látkami
- filtrační materiály, znečištěná tkanina
- olejové filtry
- olověné akumulátory
- zářivky
- vyřazené televizory, ledničky, počítače

Upozorňujeme, že nebezpečný odpad se zatím nesmí odvážet do sběrného dvora.

Josef Bulla

Upozornění na povinnou výměnu občanských průkazů

Podle Nařízení vlády, jsou občané povinni provést výměnu občanských průkazů (růžová karta) vydaných do 31.12.1998 za občanské průkazy se strojově čitelnými

údaji (zelená karta) nejpozději do 31. 12. 2007 (platnost občanského průkazu se tedy zkracuje o jeden rok vůči datu platnosti uvedenému na tomto průkazu). Žádost o vydání občanského průkazu je občan povinen podat nejpozději do 30. listopadu 2007.

R. Stehlíková

Akce „Rybníček“

Po dlouhém čase příprav se podařilo odbahnit a vyčistit za nemalé prostředky rybník ve vesnici - náš Rybníček. Při pohledu na jeho opravené břehy vysypané novým kamením a čistou vodu se v nás ozývá, zda by bylo možné se v něm koupat a plavat. Pro mnohé je to vzpomínka na mládí, kdy v něm plavaly kačeny a husy, přes Rybníček projížděly žebřinové vozy tažené koňským potahem, aby zamočily ráfy jejich loukoťových kol. Byl prvním koupalištěm, kde jsme poznali jak krásně voda chladí a nadnáší. Plavat sem chodili děti, mládež

i dospělí, u Rybníčka se během letních horkých dnů vystřídal celá vesnice. Když se začal zanášet blátem a byl v roce 1966 vybudován nový rybník začalo se chodit na „Novas“ a Rybníček zůstával jen pro ty malé. Rybníček má ale ještě jednu velkou historii, zde se naučilo mnoho kluků chytat ryby a pak z nich vyrostli zdatní rybáři.

Dnes se Rybníček ke koupání nehodí (jen občas se někdo vykoupe nechtě), nemá přítok, jen co naprší a nastoupí jako spodní voda. Věřím, že tady bude vysazen rybí potěr a děti se zde budou znovu učit poznávat taje Petrova cechu. Na břehu tatínci vybudovali dětské hřiště s houpačkami, skluzavkou a pískovištěm pro maminky s dětmi. Tak doufám, že Rybníček nezůstane opuštěný a zapomenutý. Mám ještě jednu připomínku, viděl jsem děti jak hází kameny z břehů do rybníka, je třeba jim vysvětlit, že se to nedělá.

Milan Němeček,
místostarosta

Dění ve farnosti

OSLAVA VE ŽDÁRU NAD SÁZAVOU

V neděli 17. června jsme se na zámku Kinských ve Ždru nad Sázavou zúčastnili oslav patnáctého výročí založení Charity. Po mši svaté v klášterní bazilice a chutném obědě probíhal další program na venkovním pódiu, během kterého byli oceněni pracovníci oblastních charit z celého kraje. Mezi oceněnými byla také naše farnice, paní Marie Valíčková.

SBÍRKA PRO AFGHÁNISTÁN

Během celého června probíhala sbírka pro Afghánistán, o kterou nás požádal vojenský kaplan O. Martin Vařeka, který si ji také osobně v neděli 24. června odvezl. Celková hodnota sbírky byla vyčíslena na 61 700 korun (30 000 v materiálu a 31 700 v hotovosti). Všem dárčům, především dětem, patří upřímné Pán Bůh zaplať.

VYHODNOCENÍ MINISTRANTSKÉ SOUTĚŽE

Při nedělních bohoslužbách 24. června proběhlo vyhodnocení ministrantské soutěže. Otec Jiří představil farnosti tři nejlepší a nejaktivnější ministranty a s nimi i všem ostatním poděkoval za jejich obětavou službu a všichni (i velcí) dostali pěkné záložky s mariánským motivem. Tři nejlepší dostanou jako bonus celodenní výlet zdarma. Výsledky jsou velmi zajímavé:

1. místo – Viktorin Jiří	271,5 bodů
2. místo – Lengál Zdeněk	264 bodů
3. místo – Rozsival Daniel	259 bodů

Schubert František (115), Rozsival Štěpán (112), Novák Karel (103), Halas Pavel (101,5), Schubert Vojtěch (93), Vahala Jan (81), Košvica Josef (69,5), Novotný Jaroslav (68), Lengál Zdeněk st. (66), Krupička Jakub (56), Klein Jakub (49), Rozkydal Štěpán (46), Kaňa Vojtěch (44), Kaňa Petr (36,5), Konečný Jiří (27), Ryšavý Pavel (22), Kaňa Jiří (18), Kolář Jiří (16), Bureš Tomáš (13), Kolář Jakub (7), Havlík Marek (6).

Všem ministrantům (nejen těm aktivním, ale i těm odrostlejší, kteří zatím vydrželi i těm, kteří se moc neprojevovali) patří upřímné poděkování za obětavou službu u oltáře. Doufáme, že jich co nejvíc vydrží i nadále.

MIKEŠ NA PRÝGLU

V sobotu 30. června jsme se s dětmi a jejich rodiči, kteří navštěvují klub maminek, vydali na výlet do Brna na přehradu a na hrad Veveří. Při zpáteční cestě jsme ještě navštívili Mohylu míru a ve zdraví a bez úhony se vrátili domů. Tento výlet byl financován ze zdrojů oblastní charity na podporu dobrovolnické činnosti.

VÝLET MINISTRANTŮ DO JESENÍKŮ

V sobotu 7. července se vydala trojka nejlepších ministrantů z celoroční soutěže za odměnu na celodenní výlet za otcem Jiřím do lázní Jeseník. Během víc než šestihodinového pobytu stačili kluci navštívit nejen lázeňský komplex, ale také kostel a muzeum v Jeseníku, město Javorník (kostel, zámek a cukrárnu), kostel v Žulové a skalní vyhlídku Čertovy kameny. Bohužel Jeskyni na Pomezí jsme už z časových důvodů nestihli.

ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

V neděli 2. září natáčela Česká televize Brno v našem kostele bohoslužbu, kterou jsme zahájili nový školní rok, a při které otec Jiří požehnal školní aktovky, které si děti (a bylo jich kolem 60) přinesli s sebou. Televizní šot uvedla veřejnoprávní televize ve večerním zpravodajství a potom ještě v pondělním Dobrém ránu a večer v Jihomoravském večerníku. Touto akcí jsme chtěli ukázat, jak naše farní společenství prožívá určité období roku a zároveň ostatní povzbudit k něčemu podobnému v jiných farnostech. Pomalu se žehnání aktovek stává tradicí.

FARNÍ KAVÁRNA VÁS OPĚT ZVE

Od 9. září opět zahajuje činnost nedělní farní kavárna, která časově navazuje na odpolední svátostné požehná-

Žehnání aktovek

foto: Aleš Urbánek

Žehnání adventních věnců se letos uskuteční 1. prosince v odpoledních hodinách. Ve stejný den bude znovu postaven velký adventní věnec v parku na ulici Osvobození.

VÝSTAVA BETLÉMŮ A VÁNOČNÍ DÍLNY PRO DĚTI

Minulý rok se u nás konala výstava rodinných betlémů. Letos bychom tuto akci chtěli zopakovat. Předpokládáme zahájení výstavy – 2. 12. 2007, další dny výstavy – 9. a 16. 12. (všechno neděle). Pokud byste rádi zapůjčili betlém na tuto výstavu, dejte nám vědět a to buď e-mailem na adrese kontakt@farnost-sitborice.org nebo osobně Petru Krupičkovi. Při této výstavě budou znovu probíhat tzv. dětské dílny.

Za farnost sepsal

Ladislav Lengál a Petr Krupička

www.farnost-sitborice.org

ní a je otevřena od 14.30 do 16.00 hodin. Pokud v neděli není svátostné požehnání, není ani farní kavárna!

DRAKIÁDA

V neděli 23. září se uskuteční na Svatojánu tradiční pouštění draků. Sraz ve 14.00.

HRY PRO DĚTI NA FARNÍ ZAHRADĚ

V pátek 28. září proběhne – za pěkného počasí – na farní zahradě dopoledne plné her pro děti ukončené opékáním špekáčků.

OTEVŘENÍ KOSTELNÍ VĚŽE

V sobotu 29. září a v neděli 30. září při příležitosti konání svatováclavských hodů a 60. výročí posvěcení stávajících zvonů, bude pro veřejnost zpřístupněna kostelní věž s malou výstavou dokumentující historii našich zvonů a to v čase od 15.00 do 17.00. Jste srdečně zváni.

POSEZENÍ S OTCEM BISKUPEM

V neděli 30. září po mši svaté v 10.30, při které udělí biskup Vojtěch Cikrle svátost biřmování našim mladým farníkům, bude možnost zúčastnit se besedy s otcem biskupem. Bude možno ptát se na různé otázky.

KLAS – KLUB AKTIVNÍCH SENIORŮ

7. října zahájí svoji činnost Klub aktivních seniorů otevřením a slavnostním požehnáním místnosti, kterou jim zapůjčil obecní úřad nacházející se v suterénu Orlovny. Klub je součástí farní charity.

ŽEHNÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ

K nejznámějším symbolům předvánočního času patří adventní věnec. Svíčky na něm si zapalují i nevěřící. A proč se zapalují svíčky? Dny se zkracují, tmy přibývá. Postupné rozžihání svící na adventních věncích symbolizuje, že příchod Krista do života znamená přemožení temnoty a nárůst světla, pokoje a radosti. Věnec je víc, než pouhou okrasou. Zelené větve provoní dům, znamenají život uprostřed odpočívající přírody, kruh vyjadřuje společenství a plameny světlo, které osvětluje každého člověka. Svíce jsou čtyři jako čtyři adventní neděle.

Historie kostelních zvonů

ROK 1915 - ZÁPIS Z FARNÍ KRONIKY

Velký:

průměr 103,5 cm, váha 620 kg, ulitý roku 1854 s nápisem „Ke cti a chvále sv. Cyrilla a Methoda, apoštolů slovanských“, s obrazy sv. Cyrila a Metoděje, Panny Marie Královny, sv. Mikuláše a sv. Václava.

Sv. Mikuláš:

průměr 82 cm, váha 300 kg, ulitý roku 1910 s nápisem „Svatý Mikuláši! Zvonem svým nás volej a k Bohu přiváděj! L. P. 1910“, s obrazem sv. Mikuláše.

Poledník:

průměr 65,5 cm, váha 159 kg, ulitý roku 1910 s nápisem „Zdravas Maria, milosti plná – věnovali Jiljí a Anežka Viktorin R. 1910“, s obrazem Zvěstování Panny Marie.

Josef Edvard:

průměr 54,5 cm, váha 84,5 kg, ulitý roku 1910 s latinským nápisem „S. Josepho Sponso B. M. V. et patrono suo dedicavit Eduardus Chadim, parochus A. D. 1910“, s obrazy sv. Josefa, sv. Edvarda - krále a mučedníka.

Umíráček:

průměr 41 cm, váha 38 kg, ulitý roku 1763 s nápisem „Campana morientium – Liborius Martin in Brynn 1763 – Ad Expensas Mart. Leop. Myller, notar apost. et par. Schidboricensis“, s obrazy Marie Královny s Ježíškem, sv. Josefa.

Sanktusový:

průměr 35 cm, váha 29 kg, ulitý roku 1839 s nápisem „S. Nicolae, ora pro nobis“ – „Gegossen bei Karl Stecher in Brünn 1839“, s obrazy sv. Mikuláše, sv. Václava.

*V Šitbořicích dne 27. prosince 1915 zapsal
Eduard Chadim, farář*

Dodatečně (pravděpodobně po válečné rekvizici v roce 1917) byl dopsán údaj o peněžité náhradě za odebranou zvonovinu – zápis je proveden inkoustovou tužkou:

Zaplatili za 1. zvon za 534 kg (místo za správnou váhu 579 kg), 2. zvon za 311 kg, 5. zvon za 29 kg, 3. zvon za 158 kg, 4. zvon za 84,5 kg. Celkem 1 116,5 kg á 4 K = = 4 466 Korun.

Dodatek: 19. května odebrali nám na kanóny tři zvony a 11. srpna ještě dva a ponechali nám jediný umíráček.

Ze zápisů ve farní kronice není zřejmé v jakém pořadí byly zvony rekvírovány. Zdá se, že nejdříve byly odebrány tři zvony z roku 1910 a později došlo na zvony z let 1854 a 1839. Jde ale pouze o domněnku.

ROK 1923 - ZÁPIS Z FARNÍ KRONIKY

V roce tomto pořídily se nové zvony u firmy R. Herold v Chomutově: 4 na hlavní věž a zvonek sanktusový. Zvony stojí celkem 39 142 K 21 h, 1 kg zvonoviny za 28 K.

sv. Cyril a Method:
váží 601 kg a má tón g1, průměr 104 cm

sv. Mikuláš:
váží 310 kg a má tón h1, průměr 81 cm

Panna Marie:
váží 171 kg a má tón d2, průměr 66 cm

sv. Václav:
váží 130 kg a má tón e2, průměr 60 cm

sanktusový:
váží 31 kg a má tón c3, průměr 35 cm

Chrámové družstvo v Pelhřimově zasílajíc kolaudační posudek vsdp. kanovníku V. Mulleru z Vyšehradu, píše, že nás jistě potěší a naplní radostí, že naše oběti nevyzněly nadarmo. Posudek ten bude důležitým dokumentem, že zvony jsou nádherné a prvotřídní. Ladění jejich jest krásné, zakládající se na motivu „Salve Regina“.

Posudek kolaudační uložen je v archivu.

Na zaplacení zvonů užito bylo
a) obnosu za staré zvony 3 343 K 37 h
b) darů a sbírek 26 v 132 K 15 h
úhrnem 29 475 K 52 h
a zbytek uhradí se Kostelní přirážkou.

Zvony posvěceny byly 1. neděli adventní 2.12. slavně s asistencí a svěcení zvonů ukončilo se na věži, poněvadž zvony na věž se vytahovaly celý den a montování nebylo ani do svěcení úplně ukončeno. Zvony se vytahovaly schodištěm na kůr, ve stropě nad schodištěm se učinil otvor. Se zvony jsme úplně spokojeni.

V Šitbořicích 20. 12. 1923
Eduard Chadim, farář

V roce 1942 proběhla rekvizice zvonů z roku 1923.

ROK 1947 - ZÁPIS Z FARNÍ KRONIKY

19. října 1947 bylo slavně svěcení nových zvonů, které vykonal J. M. prelát Dr. Josef Kratochvíl. Staré zvony byly v roce 1942 (březen) protektorátní vládou odebrány. Zůstal jen umíráček. Nové zvony ulila firma R. Manoušek

a spol. a byly kolaudovány arcibiskupským kolaudátorem zvonů Jaroslavem Dobrodinským. Zvony stály celkem 121 000 Kč.

sv. Cyril a Method:
váží 656 kg a má tón g1

sv. Mikuláš:
váží 373 kg a má tón h1

Panna Marie – Královna míru:
váží 209 kg a má tón d2

sv. Václav:
váží 139 kg a má tón e2

sv. Vojtěch (sanktusový):
váží 44 kg a má tón h2

Hlas zvonů je krásný a líbí se všem.

Jaroslav Hudec, farář

poznámka: váha zvonů ze zápisu je orientační z objednávky, skutečná váha je na účtence ze zvonárny.

1967 – zavedeno elektrické zvonění

2003 – montáž nových elektronických pohonů

z farní kroniky vybral Petr Krupička

Celostátní setkání mládeže v Táboře-Klokotech

Chtěla bych se s vámi podělit o zážitky z celostátního setkání mládeže v Táboře-Klokotech, kam jsem se v pondělí 13. 8. vypravila spolu s dalšími šesti dívkami z naší farnosti a dalšími 1 300 lidmi z naší diecéze. Celkem se setkání účastnilo asi 6 000 lidí, z toho asi 600 pořadatelů. Navíc zde průběžně bylo 15 biskupů a 140 kněží. Byli jsme ubytováni v 26 školách v Táboře a v Sezimově Ústí.

Takže lidí okolo nás byla hromada, ale z každého sálala taková zvláštní nálada. Každý byl plný ochoty, radosti a každý okolo sebe rozdával úsměvy. Možná i díky tomu jsme byli dobrou evangelizací pro obyvatele Tábora a také ostatních lidí. Pan Jiří Čunek to vyjádřil slovy: „Vy musíte být strašně hodní, protože o vás nebylo nic v Televizních novinách. Jste tak normální, až je to nenormální.“

Každý den pro nás byl připravený pestrý program. Byl tak pestrý, až nám to milé nebylo, protože jsme neměli šanci stihnout vše, co bychom chtěli. Každý den byla spousta přednášek, koncertů, sportovních aktivit, výtvarných dílen, možností modlitby, prezentací, katechezí, výstav, divadelních představení, mohli jsme se zapojit do pečovatelské slupinky, do brigádnické skupinky a spoustu dalšího a teď si vyberte...

Každý den byla také mše svatá. Mše i ostatní program doprovázely střídavě dva sbory: SBM (Schola brněnské mládeže) a Credenc. A to byl teda „nářez“. Například mě osobně ty jejich písničky daly stejně, ne-li více, než katecheze. Z obou sborů vyloženě sálala radost z toho, že mohou oslavovat Pána Boha zpěvem a hraním a tu radost přenášeli i na nás.

Asi neočekávanější akcí byl středeční KONCERT

PRO HAITI. Koncert moderoval Aleš Juchelka a jako první vystoupil Richard Čanaky ze Slovenska, který složil tábořskou hymnu. Své písničky doprovázel svým životním svědectvím. Bylo to něco úžasného!

A po něm už vystoupila dlouho očekávaná Rebecca St. James z Ameriky. Neuvěřitelně jsme se vyřádili a taky jsme se procvičili v angličtině, protože při jejích písničkách sice běžely na obrazovce titulky, ale pro velký zástup lidí jsme je neviděli, takže vlastně nevíme o čem zpívala, ale hudba byla krásná. Jenomže v tomto případě jde hlavně o ten text. Ještěže žijeme v moderní době, kde jsou videa. Celý koncert a několik dalších akcí totiž přenášela v přímém přenosu TV Noe. Během koncertu se vybralo asi 243 000 Kč, za vstupenky se vybralo 106 000 Kč a k tomu se přičítly dárcovské smsky a vše šlo dětem na Haiti. Za odměnu každý dostal jednu mušličku z těch, které pro nás děti na Haiti nasbíraly.

Na závěr pro zasmání několik hlášek ze setkání, které byly napsány v Clockdocku (informační časopis z Tábora):

- Na poradě pořadatelů: „Za kým mám jít s nějakým problémem?“ „Nejlíp uděláš, když se obrátíš s modlitbou na Hospodina.“ „A když to nepomůže?“ „Tak to žeň vejš!“
- Do stanu Signálů přiběhne jeden člen Signál týmu. Vyděšený výraz: „Normálně po mě šel arcibiskup!“ „Cože? Jak po tobě šel arcibiskup?“ „No na záchod.“
- Na poradě Sekce pro mládež jeden z organizátorů rozdělává misku s obědem a říká: „Tak nám to Pane Bože požehnej, protože nikdo neví, co v tom je...“ (P.S. to je fakt trefný)

A na úplný závěr bych chtěla povzbudit všechny mladé lidi z naší farnosti, aby příští rok jeli rozhodně s námi na Velehrad, kde se uskuteční česko-slovenské setkání mládeže. Opravdu to stojí za to! Nejenže prohloubíte svůj vztah s Bohem a budete naplnění řádnou dávkou optimismu a síly do dalších dní, ale taky si užijete spoustu legrace.

A to přece stojí za to, ne?

Lenka Viktorinová

Významné výročí našeho rodáka

Náš rodák, kněz otec Josef Stejskal, který je děkanem v Horní Polici v severních Čechách se počátkem roku dožil významného výročí 85ti let. Protože mu zdravotní stav již nedovoluje vracet se do rodné obce tak o tomto jeho významném výročí věděli jen jeho nejbližší příbuzní. Oni upozornili redakci na článek, který byl o tomto vzácném člověku napsán v místním tisku. Spojili jsme se s autorem Ing. Jiřím Blektou z Horní Police a ten nám dal souhlas k jeho otištění. Domnívám se, že nikdo z nás tady v Šitbořicích by nedokázal lépe nádhernou osobnost otce Josefa popsat. Proto článek otiskujeme v plném znění. Čtenářům se pouze omlouváme za zpoždění.

redakce

Před časem jsem byl požádán, zda bych nenapsal několik řádek o pateru Stejskalovi, panu faráři z Horní Police. V církvi se pro oslovení kněze používá termín „otče“, mluvme tedy v následujícím článku o otci Josefu Stejskalovi. Tento článek je psán k příležitosti oslavy jeho 85ti let, kterých se dožil 21. ledna 2007.

Dlouho jsem před psaním tohoto článku rozmýšlel, jak osobnost otce Stejskala popsat co nejvěrněji a co nejbližší. Jak nejvíce a nejlépe vystihnout jeho hluboké životní krédo, jeho čistý styl života, který je v dnešní době mnoha lidem tak cizí. Již zkraje bylo jasné, že to bude skoro nadlidský úkol.

Jednou byla do našeho kostela ohlášena návštěva – plný autobus poutníků, kteří jeli z jižní Moravy přes celé Čechy až do Filipova (vesnice za Rumburkem na samé hranici s Německem). Každý rok je tam 13. ledna ve čtyři hodiny ráno velká pouť (k výročí zázračného uzdravení Magdaleny Kadeové na přímluvu Panny Marie), na kterou se sjíždí lidé i z okolních států. Autobus jel na noc, proto do Horní Police přijeli tito Moravané až v devět večer. Otec Stejskal s nimi byl v kostele a já

jsem se tam náhodou také nachomýtl. Pozoroval jsem pana faráře, když poutníky vítal. Žádného odbytí se nedočkali, ani mrzutosti nad pozdní denní dobou, či jen náznakem netrpělivosti. Ba naopak... Během prvních tří vět si je pan farář dokázal plně získat svým pozitivním životním elánem a také svým typickým humorem. Mám teď neustále na očích sám sebe jak odcházím z kostela příjemně naladěný a neustále si opakující, že napsat výstižný článek bude opravdu těžké... Pokusím se začít stručným životopisem.

Otec Josef se narodil na jižní Moravě ve vsi jménem Šitbořice. Rozlohou je tato obec o něco menší než Žandov. Během studia reálného osmiletého gymnázia v Hustopečích se začaly psát první stránky do knihy druhé světové války. Po vyhlášení protektorátu bylo gymnázium přestěhováno do Židlochovic, aby bylo o Vánocích roku 1940 opět zavřeno. Část gymnázia se přestěhovala do Ivančic. Zde otec Josef na jaře roku 1941 úspěšně složil maturitní zkoušku. Na tomto místě nelze nevzpomenout, že všechny cesty za vzděláním absolvoval denně na kole. Hustopeče i Židlochovice jsou cca 13 km od Šitbořic. Z Ivančic (cca 50 km) už dojížděl pouze týdně – v sobotu po dopoledním vyučování domů a v neděli odpoledne zpět do školy.

Po prázdninách v roce 1941 nastupuje otec Stejskal do kněžského semináře v Brně. Zde ovšem absolvoje pouze jeden rok, neboť zkraje druhého ročníku je totálně nasazen. Místem určení je pracovní lágr v Mostě. V tomto městě stráví 30 měsíců až do osvobození v květnu 1945. Hned v září znovu nastupuje do druhého ročníku brněnského semináře, který v roce 1949 úspěšně absolvoje a 5. července téhož roku přijímá v brněnské katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení.

Jako novokněží je mu přiděleno kaplanské místo

v Poštorné. Odtud je však díky nelibosti tehdejších úřadů v březnu roku 1951 přeložen, a to co nejdále – až do severních Čech, konkrétně do Děčínských Podmokel. Zde působí do konce června roku 1952, kdy je znovu přeložen, tentokrát do České Lípy. Zde opět vykonává kaplanskou službu. A nyní se dostáváme k velmi důležitému datu, a tím je 1. únor 1954, kdy je přeložen naposledy – dostává se mu role administrátora a správce farnosti Horní Police.

Na zdejší faře vystřídal svého předchůdce, otce Ludvíka Gallu, který umírá roku 1957 (je pohřben na našem hřbitově na pravé straně hned před křížem). Otec Josef v té době neměl v Horní Polici nikoho, kdo by mu pomáhal zajišťovat chod farnosti po praktické stránce (např. praní a žehlení kostelních pláten, antipendíí, oblečení, pomoc při úklidu či uvaření teplého oběda). Proto za ním přijela jeho maminka, která s ním zde žila až do její smrti v roce 1961. Maminku poté vystřídala jeho nejmladší sestra. Ta se v lednu 1964 provdala a odešla zpět do rodiště za svým manželem. Následujících osm měsíců strávil otec Josef v Horní Polici sám.

Podzim téhož roku je dalším důležitým datem pro naši farnost. V jisté vsi kousek od Velkého Meziříčí se pomalu uzavírala jedna životní etapa slečně Marii Večeřové. Bylo jí tehdy 34 let. Díky zdravotním problémům již nesměla vykonávat svoji profesi a stála na prahu nejistoty, co si dále počne. V té době se svěřila se svojí situací knězi, který působil ve Velkém Meziříčí. A on ji hned ochotně pověděl o svém bratranci, také knězi, který žije na severu Čech a potřeboval by pomoci s chodem farnosti, protože mu zemřela maminka. Když slečna Marie přišla domů a zjistila, kde Horní Police leží, rodiče jí tuto dlouhou cestu rozmlouvali. Nakonec ovšem souhlasili s tím, že to zkusí přes zimu a na jaře se uvidí. A tehdy se započala již 43 letá éra jejího působení v Horní Polici.

K farnosti Horní Police nepatří jen obec sama, ale zdejší duchovní správce zajišťuje také správu žandovské a jezvecké farnosti. Do obou obcí otec Josef se slečnou Marií soustavně dojížděli a stále ještě dojíždí. Otec Josef vzpomíná, jak prvně vstoupil do jezveckého kostela. Hned u dveří ho přivítaly dva páry sovy pálené, které nad ním v kostelní lodi kroužily. V presbytáři štěbetalo mnoho dalších druhů ptáků. Kostel měl rozbitá okna. Vzpomíná (velmi přesně a bez dlouhého hledání datumů v paměti) na rok 1956. Byla prý velmi tuhá zima. V Jezvě mu při mši svaté rozbitými okny sněžilo na oltář a v konvičkách dokonce zamrzla během půl hodiny voda i víno. Musel je dlouho dechem rozehtívat, aby vůbec mohl mši svatou odsloužit. Vzpomíná, že 12. února tohoto roku bylo za poledne na sluníčku -13 °C a v 15 hodin už -17 °C. Přes noc měli na faře v pokoji na vnitřním okenním parapetu postavený hrnek s vodou, který do rána zamrzl. Dnes už si takové podmínky dokážeme jen stěží představit.

Se slečnou Marií do dnešní doby oba vykonali ve svěřených farnostech veliký kus práce. A to nejen duchovní, ale i té materiální. Naprosto otevřeně a bez jakékoliv

nadsázky můžeme říci, že nebýt jejich usilovné práce, jistě by náš kostel i ostatní svěřené budovy nevypadaly tak, jak vypadají dnes. Veškeré práce dělali v podstatě svépomocí. Slečna Marie vzpomíná, jak jednoho dne nemohla pana faráře najít. Po chvíli si vzpomněla, že jí říkal něco o opravě střechy. Vyběhla tedy ven a tu otce Josefa viděla balancovat na hřebeni střechy hlavní kostelní lodě, kde přibíjel větrem odfouknutý kus plechu. Nedávno jsme zase chtěli na pouť natřít ze střechy sakristie kostelní okna. Ze země se to nezdálo tak těžké a když mě otec Josef ujistil, že po té strmé střeše normálně chodíval, vyšel jsem statečně do prvního patra, abych z okna na střechu seskočil. Jak statečně jsem vy-

Otec Stejskal (vlevo) s otcem biskupem Josefem Kouklm v r. 2005 v H. Polici

šel nahoru, tak zbaběle jsem zase seběhl dolu... Střecha byla tak příkrá, až jsem se bál, že mi uklouznou nohy a já se rozplácnu na zemi. Přišel jsem na faru a říkám: „Otče, jsem zbabělec...“ Pan farář hned věděl, kolik uhořelo a začal se smát. Pak mi poradil, jak po střeše chodit, abych nesklouznul. Stejně jsem si ale radši na pomoc vzal pevné lano...

Dnes už si těžko představujeme podmínky, ve kterých musel pan farář zajišťovat chod farnosti. Když přišel požádat kulturní odbor o výpomoc při záchraně kostela, paní mu smutně řekla: „Pane faráři, já bych Vám tak ráda pomohla, ale víte, my nesmíme. Máme to zakázané.“ A to už vůbec nemluví o výpomoci duchovní. Ale je dobře, že i v této době se našlo pár lidí, kteří dokázali kostelu pomoci. Otec Josef velmi často vzpomíná na pana Voldřicha, zedníka, který i přes svůj pokročilý věk obětavě pomohl, kdykoliv bylo třeba. Pan farář míchal maltu, nosil cihly, pomáhal stavět lešení a pan Voldřich opravoval spadlé římsy, nahazoval zdi, zpevňoval klen-

by... Otec vzpomíná: „Jednoho dne jsem slyšel, jak pan Voldřich volá: ‚Důstojný pane! Rychle pojdte! Padá nám klenba...‘. Když jsme doběhli do zadní části ambitu ke kapli sv. Jana, v klenutí oblouku nad námi skutečně byla prasklina a oblouk dále milimetr po milimetru sedal. Bylo to vidět pouhým okem. Rychle jsme klenbu vypodložili a navrch zasunuli do již dříve připravených děr silnou tra-verzu. Tu potom pan Voldřich zabetonoval.“

Příběhů z bohatého života pana faráře by bylo daleko více, ale ty bychom mohli nechat do dalšího článku.

Na závěr mi dovoluji pár soukromých postřehů... Všechny výše uvedené situace a příběhy jsem zde napsal proto, aby si čtenář mohl alespoň z části představit nesmírný přínos pana faráře (i slečny Marie) pro naše poutní místo. Nejenom, že se přes svůj pokročilý věk oba neúnavně snaží stále zajišťovat všechny materiální potřeby zdejšího kostela, ale jejich veliký význam spočívá zejména v příkladu čistého a hodnotného života. Žijí ve skromných podmínkách – vždyť ještě nedávno nebyla na faře zavedena ani teplá voda. Z úst otce Josefa jsem nikdy neslyšel jediné zoufání či nespokojenost s tím, co mu život přinesl. Velikou a nezastupitelnou roli v jejich životě hraje jistě víra, která jim pomáhá cítit v životě ty pravé hodnoty. Vždy se snažili, a doposud se stále snaží, vytvořit v naší farnosti velkou rodinu, kde každý najde svoje konkrétní místo. Kdykoliv jsem potřeboval pomoc, nikdy mi neřekli, že nemají čas, ani se nesnažili jinak

vymlouvat, jak je dnes běžným zvykem. Kdykoliv s nimi mohu na faře pár chvil pobýt, připadám si jako v jiném světě. V takovém, kde mizí veškeré všednodenní problémy a mrzutosti, protože si člověk uvědomí pravou podstatu života. Najednou vidí to, čeho si dříve nevšiml, dokáže se radovat z maličkostí a odchází z návštěvy naplněn pokojem. A v tom vidím velikou nabídku pana faráře i slečny Marie vůči této farnosti. Škoda jen, že ji tak málo lidí využívá...

A tak bych chtěl alespoň tímto článkem oběma jménem celé naší farnosti poděkovat za veškerou jejich lásku a odevzdanost, se kterou vstupují do každého nového dne jejich života a s kterou zde vykonali již mnoho dobého. Otci Josefovi bych rád za všechny popřál mnoho milostí a požehnání do dalších dní jeho života a z celého srdce a se vši opravdovostí bych rád řekl: „Otče Josefe, Pán Bůh zaplať za všechno!“

Dodejme ještě něco o „duchovních hodnotách“ otce Josefa, o kterých se díky své veliké skromnosti nerad zmiňuje. Otec Josef je z titulu velikosti tohoto poutního místa arciděkanem. V Libereckém kraji jsou pouze dvě arciděkanství – Liberec a Horní Police. Dále byl otec Josef jmenován čestným kanovníkem litoměřické kapituly a dne 3. 1. 2001 získal též ocenění papežský prelát.

*Ing. Jiří Blekta,
Horní Police*

Škola

Mateřská škola

Nový školní rok jsme připravovali už o prázdninách. Byly provedeny nátery dveří v přístavbě, malování a různé opravy stavebního charakteru. Pořídili jsme nové skříně na hračky a ještě zbývá vyměnit vstupní bránu.

Provoz v mateřské škole zahájili v pondělí 3. 9. 2007 a to hned celý den. Navštívil nás pan starosta a popřál dětem, aby se jim ve školce líbilo.

V tomto školním roce bude mateřskou školu navštěvovat 40 dětí. Letos je to poprvé, co nebudeme potřebovat výjimku z počtu dětí na třídu. Děti jsou rozdělené do tříd podle věku na mladší a starší. Čtvrtým rokem pracujeme podle „Rámcového programu pro předškolní vzdělávání“. V současné době vytváříme již druhý vlastní školní vzdělávací program, který je vždy na tři roky.

Na nový školní rok máme sestavený bohatý pracovní plán. Připravujeme schůzky pro rodiče a děti s programem, pracovní dílny, soutěže, edukativní skupinky pro předškolní děti, spolupráci s klubem Mikeš a mnoho dalších aktivit. Přejeme si, aby se nám podařilo všechno splnit a děti byly v mateřské škole spokojené.

Kolektiv zaměstnanců mateřské školy

Základní škola

V letošním roce měly děti při příchodu do školy radost z nově vybudovaného dětského hřiště. Skluzavku, hou-

pačku, trojitou hrazdu, průlezku s řetězovou sítí a žebříkem děti samozřejmě hned první den řádně otestovaly. Hřiště pro děti v hodnotě 56 000 Kč jsme mohli pořídít díky rodičům, kteří podporují akce školy a také díky aktivnímu učitelům i samotným žákům. Bylo pořízeno z výtěžků karnevalů a sběrů papíru po obci.

Ředitelství školy se snaží vytvářet co nejlepší podmínky pro výuku žáků. Pro nový školní rok je kvalifikovaně s náležitou aprobovaností zajištěna výuka předmětů: M, ČJ, F, CH, Z, P, D, NJ, Ov, Pč a Hv. V letošním roce nastoupila na naši školu paní učitelka Mgr. Petra Strouhalová, učitelka 1. stupně s aprobační pro výuku anglického jazyka. Tím se nám podařilo jako jedné z mála vesnických základních škol zajistit kvalifikovanou výuku všech hlavních předmětů.

Současné požadavky na vybavenost škol a na zajištění bezpečnostních a hygienických podmínek se stále zvyšují. Chybí víceúčelové sportovní hřiště k výuce přehazované, vybíjené, házené, košíkové, florbalu aj. her. Chceme modernizovat třídy a odborné učebny (zejména jazykovou, počítačovou, fyzikální a chemickou) tak, aby odpovídaly současným standardům základních škol. Také střechu krytina i sociální zařízení v budově školy vyžaduje generální rekonstrukci. Chybí WC ve cvičebně.

Všechny výše uvedené požadavky řeší zřizovatel ve spolupráci s ředitelstvem školy. Je připravena projektová dokumentace na vybudování víceúčelového sportovního hřiště v areálu školy i k projektu modernizace počí-

tačové sítě a vybudování odborných učeben. Chceme využít fondů Evropské unie a získat finanční prostředky na realizaci našich záměrů. Výše uvedené projekty i další projekt, který řeší rekonstrukci sociálního zařízení, máme připraveny. Podle informací KÚ Jihomoravského kraje mají být první grantové programy určené pro modernizaci škol vyhlášeny v tomto roce v září.

Všechny výše uvedené záměry ředitelství školy mají jediný cíl - vytvářet optimální podmínky pro vzdělávání a všestranný rozvoj žáků.

V letošním roce jsme v první třídě přivítali 22 nových žáků. Naši prvňáčci se budou učit podle nového Školního vzdělávacího programu založeného především na činnostním pojetí výuky. Děti se vlastní aktivitou a prožíváním naučí číst, psát i počítat a budou se učit dalším důležitým dovednostem jako například umět naslouchat, být pozorný, kamarádský a také se budou učit být zodpovědnými a samostatnými.

Podle nového Školního vzdělávacího programu se v letošním roce budou vzdělávat také žáci 6. ročníku. Ostatní žáci pokračují ve výuce podle dosavadního upraveného programu Základní školy. Všichni víme, že naučit se něčemu novému není jednoduché, každý se naučí něco snadněji a jiné s velkým úsilím. Samotné učení se neobejde bez poctivé práce a zodpovědného přístupu. Učitelé budou upravovat obsah výuky, aby žáci získávali především co nejvíce takových dovedností, které budou moci uplatnit v životě.

Informace o pracovnících školy, o organizaci školního roku, o školních akcích, nabídku zájmových kroužků i termíny plánovaných třídních schůzek, vzdělávacích kurzů a prázdnin můžete sledovat na webových stránkách školy zssitborice.wz.cz.

Přejeme všem žákům naší školy hodně úspěchů v novém školním roce, přejeme dětem hodně radosti při objevování a získávání nových poznatků.

*PaedDr. Jarmila Novotnáková,
ředitelka školy*

Třídění odpadu

Uskutečněním projektu Třídění odpadu za podpory grantového programu Make a Conektion můžeme ve spolupráci se Základní školou a obcí společně s občany přispět ke zlepšení ekologického chování v naší obci.

Z grantového projektu jsme pořídili za 10 000 Kč nový kontejner, iniciovali jsme vytvoření dalšího sběrného místa u obchodu Brněnka a také jsme vytvořili podmínky ke třídění vícevrstvých nápojových obalů, které jsme doposud netřídili. V obecním parku ve stínu krásné lípy jsme postavili nové lavičky, aby si zde každý mohl posedět a odpočinout. Na tomto místě je také nově instalovaná nástěnka, na níž budeme průběžně informovat občany o realizaci projektu a také o tom, jaké výsledky přinese zodpovědnější přístup nás všech.

Vyhlášené ekologické soutěže, které v naší obci začínáme, mají dobrou odezvu. Každý z občanů, kdo přichystá a odevzdá vytríděný odpad, obdrží slosovateľný kupon. Ekologické soutěže se líbí zejména dětem a děti motivují i svoje rodiče, prarodiče i ostatní spoluobčany ke třídění odpadu.

Společně se Základní školou připravujeme na neděli odpoledne 7. října 2007 Václavské podzimní slavnosti. Děti i rodiče se mohou těšit na zábavné hry, tradiční podzimní ochutnávky a na vyhodnocení a slosování ekologických soutěží. Nezapomeňte proto vzít s sebou slosovateľné kupony. Pro děti bude připraveno více než 100 cen. Ceny na vyhodnocení soutěží jsme pořídili jednak z grantového projektu Make a Conektion a pěkné ceny věnovala rovněž místní firma Pramos. Program ožíví bořadická cimbalová muzika Primáš. V doprovodu cimbalové hudby zazpívají lidové písničky žáci Základní školy pod vedením paní zástupkyně Mgr. Dany Relichové. Na Václavské slavnosti Vás všechny srdečně zveme. Zahájení bude v 16 hodin před Společenským domem.

Realizací projektu bychom chtěli posílit zodpovědný přístup a motivaci spoluobčanů ke třídění odpadu. Víme, že není jednoduché změnit návyky, ale věříme, že to společně dokážeme. Všichni přece chceme přispět nejen ke snížení nákladů naší obce za likvidaci odpadů, ale především k ochraně životního prostředí. V současné době již sledujeme aktivnější přístup občanů k třídění odpadu. Závěrem letošního roku vyhodnotíme účinnost našeho společného snažení. Porovnáme výdaje obce na likvidaci odpadu za rok 2006 a 2007 a o výsledku Vás budeme informovat.

Děkujeme Vám za aktivní přístup a spolupráci.

*Jana Vítečková,
garant projektu*

Hody postaru

Kronikář Jan Konečný vzpomíná v Pamětní kronice jak se hodovalo v Šitbořicích za jeho mládí t.j. ještě před 1. světovou válkou. Hody se slavily již jenom jedny a to na neděli, a sice na neděli posvěcení chrámu Páně třetí neděli v říjnu, zvané hody císařské. Dříve bývaly hody dvoje a to jedny hned na neděli po Velikonocích, ty ale zanikly a zůstaly pouze hody zvané císařské.

Hody se slavily takto: Před hody se napeklo koláčů, byly husy a kachny a u někoho i zabijačka vepře – dle možnosti. Víno bylo již vždycky, alespoň burčák, takže o hodech bylo dobře. Hodová muzika bývala v hostin-

ci č. 15 (Ratchóz, později u Kašparů). Před hospodou byla postavena mája a lešení ze zelených větví z Lích, kde seděli muzikanti, neboť se tančovalo venku na mostě. Před hody některou neděli volávali se stárci, vždy pro jeden rok, jež obecní starosta a radní v jejich funkci potvrzovali. Stárci tito měli v obci přednost, že udržovali pořádek mezi chasou jak po obci, tak v kostele a při tanečních zábavách.

V neděli o hodech přišli hudebníci hned v poledne k prvnímu stárkovi, kde jim byl uchystán hodový oběd. Přišli i ostatní tři stárci. Po požehnání vyšli hudební-

ci a stárci i se stárkami a chodili dům od domu po obci a zvali všechny na hody do hospody. Hudebníci hráli hodový pochod až dosud známý: „Posvěcení chrámu Páně jenom jednou za rok máme ...“ Stárci měli litrovou sklenici omašlenou, naplněnou vínem z níž každému zavdávali. Stárek čtvrtý nosil džbán s vínem, kam mu v každém domě dali vína tak asi jeden litr, který nalil do džbánu z něhož všechny stárky zásoboval a přebytek nosil do hospody do úschovy na noc. Koláče stárci též dostávali a nosili je do hospody, takže na noc měli obstaráno pití i s jídlem. Muzikanti i stárci byli v každém domě počastováni i pečinkou, takže to byly pro ně pravé hody. Před večerem teprve přišli do hospody, kde započala taneční zábava, tedy ty pravé hody.

Hody - 30. léta 19. století

Muzika trvala až do rána, neboť tehdy nebylo policejních hodin. Odpoledne hned započalo na druhý den zase chození po domech a vše se opakovalo jako den první. Hody trvaly tři dny, neboť tehdy již byly všechny polní práce ukončeny, protože řepy se tehdy moc nesázelo.

Tanečních zábav bývalo tehdy jen málo. A to muzika po třech králích, 2. neděli po Velikonocích (památka bývalých hodů), muzika třešňová někdy v červnu, po žních zvaná „výtěrná“, volení stárků, následovaly hody a pak muzika Martinská. Zvyk chození po obci přestal po roce 1890, neboť víno přestalo se roditi a tak dávání truňku stárkům stávalo se obtížným. Od doby této, hody se slavily jako dřív bez toho chození po obci.

V roce 1902 postavil Tomáš Němeček nový hostinec při silnici na čísle 96, takže v letech pozdějších hodové

zábavy pořádaly se jeden rok na čísle 15 a druhý zase na čísle 96. Jiné dva stávající hostince Šťastného a Holcapf-la měli jen malé místnosti, kde bývaly jen menší zábavy a komedie. Na to postaven hostinec nový na čísle 62 Františkem Holcapflem, takže taneční a hodové zábavy pořádaly se postupně ve všech hostincích. Na to přikvapila světová válka a taneční zábavy ustaly, neboť byly jiné těžké starosti a strasti. Ku konci války začínaly již zase tancovačky, neboť národ byl již ke všemu otupělý. Přišel konec hrozné války a národ státním převratem slavil své znovuzkříšení. Vojáci se scházeli z bojišť a vítězství národa bylo oslavováno tábory, schůzemi a tancovačkami. Od doby této tanečních zábav přibývalo, takže nyní v roce 1928 jsou skoro každou neděli v některé hospodě, ně-

kdy i ve dvou najednou. Zjev tento není chvályhodný, ale nemožno jej překaziti, neboť má mnoho stoupenců v mládeži a u těch jež z toho mají užitek.

V roce 1919 hody císařské jsou v naší obci zrušeny a zavedeny hody Svatováclavské. Obecní zastupitelstvo a omladina uznali, aby hody se slavily v neděli buď před nebo po sv. Václavu našem českém knížeti.

Až do roku 1922 mládež z celé obce pořádala zábavy společně, stárky svoje předáky volili společně a tak se vespolek snášeli. Po roce tomto nastala roz-

tržka, takže ve spolku Orel pořádají svoje zábavy a ve spolku Sokol též. V době dnešní starý řád úplně pominul i všechny staré zvyky. Kroje jsou též úplně změněny, jak mužské tak i ženské i mluva stará již přestává, vše se jinak orientuje podle měst. Mnohé slušné zvyky a mravy mizí a nastávají jiné, jež předchozím se nerovnají. Nová tato orientace jeví se v důsledku lepších poměrů životních všech tříd obyvatelstva.

Dále kronikář Jan Konečný zapsal vzpomínky ze svého mládí na to jak se šitbořáci oblékali a stravovali před rokem 1900. To zveřejníme v některém z příštích vydání Štengaráčku.

Ing. Josef Krupička

Jsou pověsti jen výmysly?

Jmenuji se Dan Pitterman a jsem z Aše. Každý rok, společně s manželkou, nakládáme na naše osobní auto kola a odjíždíme na Moravu. Tam pokaždé prožijeme

krásný týden cestováním na kole po romantických moravských vesničkách, mezi vinohrady a posezením ve sklípkách mezi pracovitými, přívětivými a příjemnými vi-

naři. Letos jsme takto strávenou dovolenou absolvovali už po dvanácté a jako cíl cesty jsme si vybrali mikroregion Kloboucko. Naše cyklotrasy si vždy pečlivě připravujeme a snažíme se vždy sehnat co nejvíce informací předem a to i prostřednictvím internetu. Takto jsme se dostali i na webové stránky vaší obce. Do posledního písmene jsme si přečetli veškeré informace a dozvěděli jsme se, že u vás je nejsirnatější pramen na Moravě – Štengar. Dočetli jsme se i o vašem krásném kostele, secesní faře a nepřehlédli jsme

Vodník u Štengaru

foto: Dan Pitterman

ani tři pověsti, zaznamenané vašimi občany, o vodnících a hastrmanech. A právě u zřídla Štengar nás při návštěvě Šitbořic čekalo veliké překvapení. Nemohli jsme věřit vlastními očima, ale u pramene zrovna popíjel pramenitou vodu a namáčel si šos statný, zelený mužíček – VODNÍK.

Byl to snad jeden z těch tří, o kterých mluví vaše pověsti? Nebo to snad byl nějaký prelud? Ale prelud to asi nebyl, protože jsme vodníka ještě stačili v tom uleknutí vyfotografovat. Pak se záhada zelená postava odebrala směrem na náves a pokračovala cestou k hasičské zbrojnici. Dále jsme ho již nesledovali, ale jistě jsme nebyli v Šitbořicích jediní, kdo ho potkal a nebo jen zahlédl. Hned jsme si vzpomněli na ty tři pověsti a říkali jsme si jaké jsme měli štěstí, že jsme viděli šitbořického vodníka. Nasedli jsme na kola a pokračovali dále na Borkovany, naplánovanou cestou po krásné Moravě.

*Do Šitbořic zdraví vodníka i všechny občany
Dan Pitterman, AŠ*

Sport

Zájezd do Zscherbenu

Jak už je dlouhodobou tradicí, i letos byl náš oddíl pozván na mezinárodní turnaj v kolové do německého Zscherbenu. Konkrétně byla pozvána dvě družstva žáků a jedno družstvo dorostu plus doprovod do celkového počtu 20 členů našeho oddílu. Celý turnaj byl rozložen do tří dnů od pátku 29.6. do neděle 1.7.2007. Cestou jsme poprvé mohli projet po nové dálnici na Drážďany, která cestování časově značně zkrátí.

Hned po příjezdu nastoupili naši žáci ke svému turnaji. Za Šitbořice hráli v prvním družstvu Mirek Starý a Lukáš Škorpík a ve druhém družstvu Marek Topolář a Radek Bedřich. Bylo to naše druhé družstvo, které se postaralo o největší překvapení když porazili domácí hráče. Celkově naši skončili na 3. a 4. místě.

Ubytování jsme byli v pěkných penzionech, které byly vystavěny ze starých zemědělských usedlostí.

V sobotu se hrál hlavní turnaj elite mužů. Českou republiku zde reprezentovali hráči Svitávky Hrdlička – Hasoň, kteří skončili na druhém místě za domácí dvojicí Gerdes – Pfaffenberger.

Po skončení turnaje byl v místním hostinci uspořádán společenský večer, na kterém náš zástupce, pan Bulla, převzal upomínkový pohár za dlouhodobé sportovní přátelství obou oddílů.

V neděli v 9.30 nastupovali naši dorostenci ve složení Robert Zvolánek a David Wamser ke svému turnaji. Turnaj měl velmi dobré obsazení. Mezi účastníky byli mi-

stři Německa a Evropy (Stein), druhé družstvo Německa (Leeden), mistři Belgie, v neposlední řadě vynikající domácí hráči a také hráči ze Svitávky.

Naši nešťastně prohráli první zápas s Belgií, ale potom se rozehráli k velmi dobrému výkonu, kdy nestačili pouze na mistry Evropy. Zvláště utkání s domácími bylo velmi vyhraněné a někteří rodiče těžce nesli, že je naši porazili.

Zájezd potvrdil sportovní přátelství našich oddílů a potřebu mezinárodního srovnávání naší kolové.

Jan Zelinka

ŠTYNGAR CUP 2007

TENIS CLUB Šitbořice letos pořádal již druhý turnaj ve dvojhrách ŠTYNGAR CUP 2007. Do turnaje se přihlásilo 11 hráčů, kteří ve dvou základních skupinách bojovali o postup do finále. Z každé skupiny postoupil vítěz do finále hraného na dva vítězné sety.

Z první skupiny postoupil při rovnosti bodů tři hráčů Roman Hanák, na základě lepšího skóre vzájemných zápasů. Ve druhé skupině suverénně postoupil Marek Bedřich, který nenašel přemožitele. Finálové utkání, hrané na dva vítězné sety, ukázalo tenis velmi dobré úrovně.

Vítězství si odnesl Marek Bedřich, který zvítězil nad Romanem Hanákem v poměru 2:0. Po ukončení turnaje proběhlo předání cen pro nejlepší hráče turnaje a přátelské tenisové setkání hráčů u grilu.

Ladislav Lejska

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, září 2007, č. 2007/3, ročník 13
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Ladislav Lengál; sazba: František Valíček
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 570 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 1. 12. 2007, úvodní stránka: Pohled na Šitbořice z Domanin, foto: Jan Zelinka
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: http://www.stengaracek.cz